

MĂSURI DE PRIM AJUTOR ÎN CAZ DE ELECTROCUTARE

Salvarea accidentatului depinde de rapiditatea cu care este scos de sub tensiune și i se face respirația artificială, de corecta aplicare a acestor măsuri și de prezența de spirit a persoanelor din imediata apropiere a accidentatului; măsurile de prim ajutor trebuie cunoscute de toți studenții. Intervenția după un minut de la întreruperea respirației creează șanse de salvare de 95%, după 4 minute de 50%, la 6 minute de 1% , în timp ce după 8 minute șansele scad la 0,5%. În consecință, în cazul electrocutării nu trebuie așteptată sosirea personalului medical, ci trebuie efectuată imediat respirația artificială, care poate fi salvatoare.

Acordarea primului ajutor constă din *scoaterea accidentatului de sub tensiune și efectuarea respirației artificiale.*

1. Scoaterea accidentatului de sub tensiune

Pentru scoaterea accidentatului de sub tensiune este necesar să se cunoască următoarele:

- atingerea cu mâna a unui conductor aflat sub tensiune provoacă în majoritatea cazurilor o contractare convulsivă a mușchilor, în urma căreia degetele se strâng atât de tare, încât mâinile nu pot fi desprinse de pe conductor;
- cel care intervine nu trebuie să vină în contact direct cu accidentatul aflat sub tensiune;
- prima măsură care se întreprinde este scoaterea rapidă de sub tensiune a părții din instalație cu care accidentatul a venit în contact. Pentru aceasta se scoate de sub tensiune instalația acționându-se întreruptorul care o alimentează. La nevoie, conductorul sub tensiune se poate tăia cu un topor cu coada din lemn uscat. La liniile aeriene se poate arunca peste conductoarele liniei un conductor neizolat, care în prealabil a fost legat la pământ.

Este necesar ca scoaterea de sub tensiune să fie completată de următoarele măsuri:

- asigurarea securității accidentatului dacă acesta se află la înălțime;
- asigurarea unui iluminat corespunzător în locul unde s-a produs accidentul, utilizând o altă sursă de energie;
- în instalațiile de joasă tensiune, dacă nu este posibilă deconectarea rapidă a instalației, se îndepărtează accidentatul de părțile sub tensiune, salvatorul trebuind să ia măsuri să nu fie însuși electrocutat, folosind materiale izolante bine uscate (o haină, un par, o funie, o scândură etc.). Pentru mai multă siguranță, operatorul se echipează cu cizme și mănuși de cauciuc, calcă pe un covor izolant, o scândură uscată sau pe haine uscate. Este interzisă utilizarea unor elemente metalice sau a unor materiale umede. De aceea se interzice tragerea de picioare sau de haine dacă acestea nu sunt bine uscate.
- accidentatul se va plasa pe un material rău conductor (o pânză uscată, o grămadă de haine uscate, o scândură etc);
- se recomandă, pe cât posibil, ca intervenția să se facă cu o singură mână și să se apuce de hainele accidentatului, dacă sunt uscate.

2. Efectuarea respirației artificiale

- dacă accidentatul nu și-a pierdut cunoștința, dar a stat un timp îndelungat sub curent, trebuie să i se asigure o liniște perfectă până la venirea medicului și apoi 2-3 ore trebuie să stea sub observație;
- dacă accidentatul și-a pierdut cunoștința dar încă respiră, este întins comod, i se deschid hainele (cravata, cămașa, cureaua, cordonul etc.) pentru a se crea un curent de

aer proaspăt, i se va da să miroasă amoniac și eventual i se va fricționa corpul pentru a se încălzi; medicul va fi chemat de urgență;

- dacă respirația este greoaie i se face imediat respirația artificială;
- dacă lipsesc semnele de viață (respirație, bătăile inimii, pulsul) accidentatul nu trebuie considerat decedat (decesul poate fi constatat numai de medic); i se va face imediat respirație artificială, care va fi continuată timp îndelungat, chiar 8-10 h, fără întrerupere;

3. Regulile de efectuare a respirației artificiale

- respirația artificială se aplică numai atunci când accidentatul nu respică deloc, sau când respirația este foarte greoaie și se înrăutățește în timp;
- respirația artificială începe imediat după scoaterea de sub tensiune și se continuă fără întrerupere, până la obținerea unui rezultat pozitiv, sau apar semnele de moarte reală (pete pe corp și înțepenirea corpului);
- înainte de a începe respirația artificială, accidentatul este eliberat imediat de hainele ce-i stânenesc respirația și i se deschide gura (dacă este încleștată, se introduce între măsele o scândurică, o placă metalică sau o coadă de lingură).

Metoda manuală de respirație artificială care poate fi aplicată de o singură persoană, este următoarea:

- se așează accidentatul culcat, cu spatele în sus cu capul pe o mână, cu fața într-o parte și mâna cealaltă de-a lungul corpului; sub obraz este bine să i se aștearnă o pânză curată;
- pe cât posibil trebuie să i se scoate limba afară, fără a o ține cu mâna;
- persoana care acordă ajutorul se va așeza în genunchi deasupra accidentatului, cu fața spre capul acestuia, cuprinzând între genunchi coapsele acestuia. Se așează palmele pe spinarea accidentatului, pe coastele inferioare apucându-l lateral cu degetele răsfirate, degetele mari fiind paralele cu coloana vertebrală;
- numărând "unu, doi, trei", corpul persoanei care dă ajutorul se va apleca treptat înainte în așa fel încât greutatea corpului să se sprijine pe mâinile întinse, și, în acest fel, se vor apăsa coastele inferioare ale accidentatului, realizând astfel expirația;
- fără a dezlipi mâinile de pe spinarea accidentatului, persoana care dă ajutorul va reveni brusc în poziția inițială pentru a intra aer în plămâni (inspirația);
- după ce va număra rar "patru, cinci, șase", se va apleca din nou cu greutatea corpului său pe mâinile întinse numărând "unu, doi, trei" etc.;
- se repetă ciclul cu o frecvență de 12-15 apăsări pe minut.

A doua metodă se utilizează când ajutorul este dat de două persoane:

- se așază accidentatul pe spate, punându-i sub omoplați un pachet de haine, în așa fel încât capul să-i atârne înapoi;
- trebuie să i se scoată limba și să i se mențină afară, trăgând-o în jos spre bărbie;
- una din cele două persoane se așază în genunchi lângă capul accidentatului, apucându-l de mâini lângă coate și se lasă încetșor pe părțile laterale ale pieptului acestuia (expirație);
- numărând "unu, doi, trei", ridică mâinile accidentatului și i le dă peste cap (inspirație);
- numărând "patru, cinci, șase" apasă din nou mâinile pe piept etc.

Primul ajutor se acordă chiar la locul accidentului; transportarea accidentatului se va face numai când pe acest loc pericolul de electrocutare continuă să amenințe pe accidentat și pe salvator. Măsurile de prim ajutor se acordă și în timpul transportului.